

Her gün yazmayı takip etmek için bir web programı: <https://writingstreak.io/>

Henüz denemedim ama hedef belirleyip, her gün belli kelime sayısında yazmayı sağlayacak bir araca benziyor.

Estonya, Avrupa'nın ilk *ücretsiz toplu taşıma ülkesi* olacakmış.Haberi okuyunca, *bunların emeklilerin sırf gezmek için o otobüslere bindiğinden haberi yok galiba* diye düşündüm.

Aklınıza gelen kötü düşünceleri 180 saniyede yok etmenin yolu diyor. Bakıyorum, *günde 60000 düşünce geçer aklımızdan, bunun %80'i negatif düşüncelerdir* diye başlıyor. Hiç inandırıcı değil ama devam ediyorum: Bir kağıda tüm negatif düşüncelerinizi yazın. Sonra her birinin karşısına pozitif bir düşünce yazın diyor.

Bu kadar mı?

Bir süre sonra otomatik hale geliyormuş. Kötü bir düşünce gelince, hemen iyi bir şey düşünmeye çalışıyormuşuz. Bu *otomatiklik* bende var, her konuda olmasa da, *bunda da hayır vardır* deyip, bir hayır buluyoruz. *Çocuklardan ayrı kalmak* düşüncesi aklıma geldiğinde, *onların karakteri için daha iyi olacaktır, belki ileride daha ayakları yere basan insanlar olacaklardır* diyorum mesela.

Ama bunun herkes için, her durumda geçerli olduğunu iddia etmek çok zor. Benim bazen *torpor* dediğim zamanlar olur, *girdap*, sıkıntı ayağından tutar çeker, çeker, kurtaramazsın kendini. Yazarak veya uyuyarak geçirmeye çalışırım. Hamdolsun şimdiye kadar *antidepresan* alacak kadar kötü olmadım ama insanlara böyle tavsiyeler verirken *siz de yapabilirsiniz* demek biraz moral bozucu oluyor.

Herkesin durumu farklı. Kişinin kendi düşüncelerini ele almaya, onlardan uzaklaşıp aklının gerisindeki *boşluğu* farketmeye ihtiyacı var ama bunun yolu böyle saçma *gazla* olmuyor maalesef.

Dün Twitter'da İstanbul'un fethini kutlamanın (mealen) ne kadar *manasız* olduğuna dair bir şeyler okudum. Aklıma geçen yaz Fransa'nın bir köyünde rastladığım *işgalden kurtuluş* kutlaması geldi. Belki 500 kişi, köyün meydanında yarım saat havai fişek seyretmiştik. Jour de Bastille'e daha bir hafta vardı, onunla alakalı sandım ama aslında Alman işgalinden kurtuluşun töreniymiş. (Bizim ne işimiz vardı? Lüksemburg'da oteller pahalıydı, AirBnB'den bulduğumuz ev de Fransa'nın köyündeydi, geceyi geçirmeye gitmiştik.)

Bugün gezinirken de şu hesaba denk geldim:

“When they had taken away these two flags, those of Saint Mark and of the Emperor, and raised the flag of the Turkish dog, then all we Christians who were in the city were full of sorrow because it had been captured by the Turks.”- Account of Niccolo Barbaro. #Greece pic.twitter.com/Gi2l8NHXYj

— The Constantinopolitan (@ArcheRomaion) May 29, 2018

Biz kutlamasak da onlar anmaya devam edecek. Ayasofya’nın altarında yemek yendiğini, içindeki tüm kutsal *zimbirtıların* talan edildiğini unutmayacak, Fatih Camii’ne, Fatih türbesine gelip, *Aziz Konstantin burada yatıyordu* diyecekler.

Kutlamaların içeriğini savunmam, bilmiyorum çünkü, ancak 29 Mayıs 1453 kimse için unutulacak bir tarih değil. Günümüz Türkiye’sinde de, bu tarih için, ya *Peygamberce vaadedilen zafer* veyahut *zulüm 1453’te başladı* tavrı koymak zorundasınız. İnsanlık *bu meseleyi* unutmaya hazır değil.

Kimisinin *vatandaşlık geliri* dediği Umumi Temel Gelirle ilgili bir çalışma başlamış. 12 yıl süreyle, toplam 25 milyon doları, 21.000 kişiye dağıtacaklarmış. Temel gelirin insanları fakirlikten kurtaracağını iddia edenler ve bunun çalışma konusunda onları demotive edeceğini söyleyenler var.

Temel Gelir taraftarıyım, insanların çalışmasına engel olacağını da sanmam, bilakis onları *daha fazlası için* çalışmaya teşvik edecektir. Çünkü Kapitalizm’in oyunu budur, sana önce 10 liralık bir mal satar, sonra bunun yakıştığı 20 liralık bir şey daha satar, sonra onlardan sıkılırsın ve 30 liralık daha satar... Falan.

Doymak mümkün tabii, benim gibi orta yaşlı erkeklerde rastlanıyor genelde ama Temel Gelir’in *doyuracak* kadar olacağını hiç sanmıyorum.